

Občané Kurdějova!

V neděli, 29.9. se má konat v naší obci tzv. „Dýňování“. Má jít o zábavu a rozptýlení zaměřené na děti a rodiny, aby se poznávali. Tento účel je sice chvályhodný, ale přece stále platí, že „účel nesvětí prostředky“. A tak teď může někoho napadnout otázka, dýně má být tím špatným prostředkem? Ne, ani dýně není na vině. Jenže dýně, takřka symbol podzimní sklizně, je využívána v tomto období roku už stovky let ve specifickém kulturně náboženském kontextu. A skutečně jste si všimli té upoutávkové komiksové kresby, která má navodit atmosféru nevinných hrátek a při tom neskrývá, že tu jde o „čerta“, „kouzelníka“ a „ducha smrti“? Ovšem ten, kdo se nechce zabývat hlubšími významy a už nevěří na duši a duchovní podstatu světa a všeho v něm, nebude dále číst a vyřeší věc jednoduchým „blbostí“. Přece stále věřím, že někoho zajímá, co se může skrývat za nevinným „dýňováním“ a ironicky zlehčováním symboly zla a smrti, a proto nabízím tradiční křesťanský pohled. Naši předkové byli před příchodem křesťanských misionářů pohané. To znamená, že uctívali duchy, s kterých měli strach a pro duchovní slepotu jim přinášeli oběti, i lidské, aby si je usmiřovali, neboť věřili, že si je nakloní ke svému dobru. Světlo Kristovo přinesené křesťanskými misionáři však odhalilo, že jde o uctívání zlých duchů a duchů smrti, kteří mají jediný cíl, strhnout člověka do věčné smrti, zatracení duše. Naopak Ježíš Kristus a jeho církev nabízí spásu duše a věčný život s Bohem, který proto obětoval svého Syna Ježíše Krista, aby nás spasil od hříchu a abychom poznali pravého Boha a mohli Ho v pravdě uctívat, a tak spasit duši. Bohužel, pravé uctívání Boha a Pána Ježíše Krista v křesťanské euroamerické civilizaci v posledních staletích velmi upadá, a tak dostává stále větší šanci satan a satanismus svádět zanedbané a temné duše do svého zajetí, aby je strhl do pekelné propasti. Nemůže na člověka přímo, je duch a k lidské duši je možné se dostat jen přes tělo (kam patří i psyché=duše), takže musí hledat prostředky pro své zlobné působení. A čím nevinnější se prostředek zdá, tím lépe skryje své temné záměry. Neukáže svou pravou tvář, je lhář (podvodník) a vrah od počátku, jak o něm řekl Kristus. A veškerá naše inteligence a dovednost je proti té jeho „andělské“ bezmocná. Proto je velmi nebezpečné dávat mu příležitost a nechránit se před jeho pokušeními, když k tomu máme od dobrotivého Boha prostředky a to je pravá křesťanská víra, pravda a svátosti církve.

Tedy, pokud jste dočetli až sem, rozumějte mému varování, které není planým moralizováním, nebo „malováním čerta na zed“, ale voláním „otevřete oči“, podívejte se, tady je past, vyhněte se jí!

Tedy, naši pohanští předkové ve své náboženské nevědomosti uctívali duchy smrti a věřili, že těmi rituály, kam patří i vyřezávání dýní, které symbolizují umrlčí lebky, navazují i kontakt s dušemi zemřelých (velmi nebezpečný spiritismus) a očekávali ochranu boha smrti a pomoc svých předků a pomohlo jim z této ponuré a škodlivé náboženské praxe až křesťanství, které je naopak náboženstvím světla a života, protože Ježíš Kristus přemohl smrt i strach z ní svou obětí a zmrtvýchvstáním. Ale moderní člověk, ovlivněný ateistickými, materialistickými a totalitními ideologiemi tak oslepl, že se nechává znovu vlákat do temnoty předkřesťanských časů, kdy neměl naději v Ježíši Kristu. Ústupem a vytlačováním katolické víry a církve opět bují pohanství, pověra a satanismus využívající toho, že současník už nerozlišuje mezi pravdou a lží, dobrem a zlem a krásou a ošklivostí a chová se jakoby byl bůh sám.

Ale pokud někdo z vás by se chtěl dovědět a přijmout radu, možná se stačí pozorněji podívat na ten obrázek pozvánky na nedělní dýňování. Všechny ty tři postavíčky hrající si s těmi „umrlčími dýněmi“ jsou zřetelnými rekvizitami zvoucícími do spolku se zlými duchy: strašidlo, kouzelník (čaroděj) a maska s rohama. Tak se přetvařuje zlý duch: „Mějte nás rádi, my vám neublížíme, svěřte nám hlavně děti, my je pobavíme“ A „nevinné hrátky s čerty“ nemohou končit jinak než „zajetím“ ve strachu, nočních můrách, zálibou v ubližování druhému, slabšímu, rebelii a ve zlobných závislostech. Ano, děti jsou stále neposlušnější, narůstá kriminalita mladistvých (i dětí) a obětí duševních poruch. Má zkušenost s „odvrácenou“ tváří společnosti a s beznadějí utrápených rodičů, zničených rodin a životů je pestrá.

A právě průmysl zábavy a mediální blamáž, kterou nás tvůrcové nebezpečných zábav masírují, vytváří silnou clonu, aby nebylo snadno vidět, jaké nese tento způsob života ovoce.

Církev Kristova tedy, na rozdíl od rekvizit smrti a strachu, nicoty a záhuby, zve v tento čas roku k obrácení ke Kristu, vzkříšenému Králi nebe a země, ke vzhlížení k zářným příkladům svatých, kteří dosáhli plnosti života a světla a k milosrdnému pamatování na naše zemřelé v modlitbě, aby mohli být očištěni od nánosů hříchů své pozemské cesty a také se těšili věčné blaženosti u Boha.

A protože mně nejsou bloudící duše lhotejné a nesou zde zodpovědnost i za nevěřící před Bohem a církví, v rámci naplňování své role „pastýře, hledajícího ztracené ovce“, vyjdu (-eme) v neděli v procesi (církvní průvod) s živým Kristem v Nejsvětější svátosti, abych žehnal obec v tomto čase, kdy se připozdívá. Je to úkon modlitby, přímlyvy a lásky k duším, ne nějaká konfrontace. S panem starostou jsme o věci letošního dýňování promluvíli a i když máme rozdílná stanoviska, ctíme jeden druhého v jeho odpovědnosti a sférách jejich naplňování.

Jestli se mi tímto oslovením podaří někoho povzbudit k zamyšlení, zda zábavy, které se dnes bez pozornější rozvahy a duchovního a morálního rozlišování nabízí dětem, neskrývají nějakou zhoubu či jed, měla tato má iniciativa smysl. Přejí jen dobré všem občanům Kurdějova a jako kněz vám žehnám!

P. Jaromír Smejkal, farář v Kurdějově, 26.9.2024

